

Hørings svar Skovrejsning

Indledning

Danmarks Naturfredningsforening takker for muligheden for – gennem Skovrådet – at kommentere på den nye vejledning i tilskud til privat skovrejsning, herunder prioriteringskriterierne.

Det er generelt en skam, at der politisk stort set kun fokuseres på de nye skoves mulighed for at begrænse landbrugets forurening med kvælstof. Skovene kan så meget mere, og det er da også foreningens forhåbning, at de nye skove stadig vil blive etableret på steder og måder, som gør, at de langsigtet kommer samfundet til gode på en lang række parametre så som rent drikkevand, kulstoflagring, klimatilpasning, gode muligheder for friluftsliv, et smukt og varieret landskab og ikke mindst på sigt gode levesteder for både almindelige og mere sjældne arter af dyr, planter og svampe.

Det er også en skam, at pengene til naturindsatser for truede arter i de eksisterende skove for perioden 2017-2020 er flyttet over til skovrejsning og andre aktiviteter på landbrugsjord, som primært har til hensigt at opsure landbrugets forurening. På grund af denne politiske omprioritering af landdistriktsmidlerne opstår et yderligere hul i indsatsen for biodiversiteten, dvs. de truede arter; herunder i de eksisterende ældre skove.

Generelle kommentarer til vejledningen

Det er fint, at al skovrejsning med tilskud nu skal foregå uden gift og uden fortidsmindeødelæggende dybdepløjning. Det er også fint, at positiv- og neutralområder for skovrejsning nu slås sammen. Danmarks Naturfredningsforening håber dog på, at der igen bliver politisk flertal for et Grønt Danmarkskort som rettesnor for den fremtidige naturplanlægning.

En helt generel svipser i skovrejsningsordningen – som vi forstår den – er den manglende mulighed for at etablere ny skov ved (mere eller mindre) fri tilgroning. Samfundet ville stadig opnå, at arealerne kommer ud af landbrugsdrift. Tilgroningen ville nok gå lidt langsommere (lidt mindre kvælstofoptag), men er til gengæld væsentlig billigere og kan på sigt give mindst lige så smukke skove, der egner sig godt til både friluftsliv og som levested for diverse arter. Resultatet vil selvfølgelig afhænge meget af tilgængelige frøkluder i det pågældende område og måske ikke være lige velegnet overalt.

Samme kommentar knytter sig til kravene i vejledningen om forstlig pleje af bevoksningerne for at sikre opvæksten. Den primære kvælstofreduktion må komme af, at arealet tages ud af landbrugsdrift. Eftersom hurtigst mulig produktion af træ af tømmerkvalitet ikke er et tungtvæjende mål ifølge den nuværende prioritering, skulle man kunne slække på kravene til traditionel forstlig pleje og bevoksningstæthed. Skovloven har jo flere ligestillede mål med Danmarks skove, herunder biodiversitet, friluftsliv og landskab.

Det ville være godt, hvis kommuner og f.eks. menighedsråd også fik mulighed for at søge tilskud til skovrejsning, da de nok ofte ville kunne etablere projekter, som får bredere samfundsmæssig værdi sammenlignet med (små) private projekter.

Nogle få træ- og buskarter er listet som invasive i vejledningen og skal naturligvis undgås. Hvis projektet ligger indenfor et Natura 2000-område er der vel flere arter, som regnes som invasive? F.eks. sitkagran?

Kommentarer til prioriteringskriterierne

Det er virkelig ærgerligt, at effekten for rent drikkevand kun vejes ind i prioriteringen med 10 %. Det er ligeledes ærgerligt, at de virkeligt vidtgående og langsigtede effekter af skovrejsningen, som kommer gennem større, nye skove, som ligger bynært, ikke prioriteres, eftersom bynærhed slet ikke er et kriterium og størrelse kun er et indirekte prioriteringsredskab ved pointlighed.

Når det kun skal være sådan at kvælstofreduktion udgør den mest tungtvejende prioriteringsgrund, så er det positivt, at retentionskortet bruges i prioriteringen.

Foreningen står naturligvis altid til rådighed for uddybende kommentarer.

Med venlig hilsen

Nora Skjernaa Hansen
skovpolitisk medarbejder
nsh@dn.dk
31193260